

Dobrý den, vážený pane starosto,

přicházím s obrovskou prosbou, na které mi v posledních letech neskutečně moc záleží. Díky webové stránce cirkusybezzvirat.cz jsem objevila způsob a jakýsi návod, jak dopomoci k tomu, aby do našeho města nejezdil cirkus se zvířaty. Cituji:

1. Apelujte na starostu městské části nebo obce, popř. celé zastupitelstvo a pokuste se je přesvědčit o nevhodnosti účinkování cirkusu se zvířaty ve vašem městě.

Věřím, že níže uvedené důvody, proč nechtít cirkus se zvířaty v našem městě, Vás přesvědčí a město Jevíčko nebude nadále zavírat oči před utrpením zvířat.

1. Všechna zvířata žijí v cirkusu ve špatných a nedůstojných podmínkách - prostory, ve kterých tráví většinu svého života, neodpovídají svoji velikostí jejich přirozeným potřebám, které mohou mít ve volné přírodě. Zvířata v cirkusech tráví v průměru 5 % času výcvikem a zbytek dne jsou zavřená v těsné kleci.
2. Neustálý transport, který vyplývá ze samotné povahy cirkusu, zvířatům škodí a vyvolává u nich stres.
3. Vystoupení není pro zvířata žádná forma zábavy, ale obrovský stres – ze světla, zvukových podnětů, hudby, potlesku, diváků.
4. Drezura, která se provádí na všech zvířatech téměř od narození, je nepřirozená a deformuje jejich přirozené chování. Při drezuře se používá nepřiměřených a někdy i bolestivých metod.
5. Cirkus neplní žádný tradiční, zábavný ani výchovný účel. Nabízí zcela zkreslenou představu o chování zvířat, zatímco dostupné filmy a knihy nabízejí možnost seznámit se s volně žijícími zvířaty v jejich přirozeném prostředí.
6. Cirkusová zvířata evidentně trpí, a proto se chovají agresivně a dochází u nich k sebepoškozování.
7. Na zvířata se v cirkusech nenahlíží jako na živé tvory, nýbrž jen na nástroje, které mají hodnotu pouze do doby, kdy generují zisk.
8. Zvířata se v cirkusech prezentují jako podřadní a plně kontrolovaní tvorové, kteří jsou v tomto případě podobní hračkám, se kterými si zaměstnanci cirkusu mohou dělat, co chtějí. Děti, které takové představení sledují, pak snadno mohou nabýt dojmu, že je správné a vhodné se takto chovat ke všem zvířatům. Psychologové mají za to, že cirkusy mohou negativně ovlivnit vztah dětí ke zvířatům, a to jak v cirkusech, tak i mimo ně.
9. U cirkusových zvířat se objevuje tzv. stereotypní chování, které je projevem špatné psychické kondice zvířat.
10. Cirkusy se v žádném případě nepodílí na ochraně jednotlivých živočišných druhů!

Pod pojmem „zvířata“ nevidím pouze slony, lvy, tygry, velbloudy, ale hovořím tu i o opicích, lamách, psech, papoušcích nebo koních. Věřím, že Vy jakožto nejvyšší osoba, která rozhoduje o chodu města (a jedná ve prospěch obyvatelstva), se aktivně zapojí do této prosby a dá „červenou“ všem cirkusům se zvířaty.

Pokud tato prosba nebude vyslyšena, jsem připravena přejít k druhému doporučenému kroku organizací na ochranu zvířat Svoboda zvířat. Cituji:

2. Stáhněte si a sbírejte podpisy pod Petici za zákaz chovu a využívání volně žijících zvířat v cirkusech v ČR u kolemjdoucích nebo mezi obyvateli.

Věřím, že bod číslo tři nebude jistě nikdy využit. Cituji:

3. Zorganizujte nenásilnou demonstraci. (Připojte se k facebookové skupině Celoroční protesty za Cirkusy bez zvířat – 2019 a dejte o vašem protestu vědět!)

Netvrdím, že jako malá holka jsem nebyla nikdy v cirkusu. Ano, byla. A to hned několikrát. Tehdy do cirkusu chodili všichni spolužáci, vlastně celé město. Byl to takový „malý“ svátek, když přijel do města cirkus. Jak ale může malé dítě chápat, co je v pořádku a co (už) ne, když vidí jásající publikum, úsměv na rtech ostatních, zvířata, která dělají legrační triky ... Nejsme to právě my – dospělí, co by měli (musí!) učit (nejen svoje) děti, co je v pořádku, co je etické? V mládí mě nikdo na tuto krutost neupozornil. Proto nechci udělat žádnou z chyb právě teď – jsem pedagog, který nejen vzdělává, ale hlavně vychovává děti. Jedinec, který nesouhlasí s tímto nakládáním zvířat pro účel finančního zisku. Otevřeně dětem v praxi říkám svůj názor na cirkusy se zvířaty. Neovlivňuji, jen odpovídám, když se ptají. Do budoucna vím, že nikdy moje nohy nevstoupí do této arény utrpení a bolesti.

Minulý rok byl krásný jarní den. Slunce svítilo, stromy byly plné květů, všude voněla čerstvě posečená tráva, obloha byla bez jediného mráčku a já poprvé ucítila ten „nový“, svěží, čerstvý, čistý vzduch, kterého jsem se zhluboka nadechla. Všechen tento pocit, tu atmosféru, zničil plakát. Jeden obyčejný plakát. A na lampě o kus dál byl další. A na třetí další. A už jich byla plná ulice. Plné město. DO MĚSTA PŘIJEDE CIRKUS. Najednou se jarní den proměnil v ten ponurý, šedý, mrazivý zimní. Člověk najednou cítí obrovskou touhu vše změnit, zastavit, ale zároveň i obrovskou bezmoc. Máte pocit, že najednou jste „tak malí páni“, že nezmůžete opravdu nic. Nic. Můžete jen přihlížet...

Ale já se rozhodla: „Nebudu už jen přihlížet. Už nikdy.“

...

Milý pane starosto!

Předem děkuji za Váš čas, který jste věnoval této prosbě.

Předem děkuji za hluboké zamyšlení a vcítění se do zvířat, které tu zastupuji.

Předem děkuji za Vaši lidskost, která bude při Vašem rozhodnutí hrát tu největší roli.

Předem děkuji za případnou diskuzi se zastupitelstvem.

Děkuji, že naše město děláte lepším a krásnějším místem!

S pozdravem Wallová Tereza, DiS.
tereza.wallova@seznam.cz